

בעיה פסיכו סומאטית

אם תקום עוד וערה

היא תקבע מה שידוע

לכל: שהחברה

הישראלית חולה

מאוד

כל חברה הומאנית מבוססת על עדי רה הרדית.

מיסגרת המדינה קיימת כדי לאפשר למיליוני בני-אדם להגן על עצמם במ שותף מפני אויב זה, לקיים מיסטרר חיים נאות ולהגן על כל פרט מפני צרה שאינו יכול לעמוד בה לבדו.

אחד המודדים לטיב המדינה המר דרגית היא רמתה של מערכת-הבריאות בה. מדינה שאינה מסוגלת לקיים מע רכת נאותה, מעידה על עצמה שהיא משובשת ומפגרת.

ואכן, כאשר קם היישוב העברי החדש בארץ, הוא התגאה במערכת- הבריאות שלו, אולי יותר מאשר בכל מערכת אחרת. המוני הרופאים היהו ריים שבאו מכל העולם עזרו להקמת מערכת שנתנה לגאוהו זו כסיס מוצק.

תוך 40 שנות קיום המדינה נפגעה מערכת זו קשה.

דההומאניזציה. כשם שבריי אות האדם נוגעת לגוף ולנפש, כך גם בריאות החברה כולה. כל תקלה בה היא בהכרח פסיכוסומאטית — גם חומי רית, גם נפשית.

בישראל השתבש טולם העדיפיות. אין מחסור במשאבים הדרושים לקיום מערכת-בריאות נאותה. אך הם מוע ברים למטרות אחרות. הרבר לא היה אכשורי אלמלא חל גם שיבוש בתפיסות החברתיות. זהו תהליך של דההומאניזציה, הכולט גם בתחומים רבים אחי רים.

השבוע הגיע המשבר לשיא חרש. החברה הישראלית הגיבה כורכת: הוצע להקזר וערה חושה — עוד וערה — כדי לקבוע מה שיועד כל אדם בישראל בלאו הכי.

החולים ממשיכים לסכול. נרמה כי לאיש זה לא איכפת באמת, מלבר לחולים עצמם ולבני-משפחותיהם. כל האחרים — החולים הפוטנציאליים של מחר — ארישים.

זהו סימפטום למחלה חברתית עמור קה מאוד.

דעות

דרכון

פלסטיני מייד

פעיל-שלום יהודי

אמריקאי מציע

לאשף מדיניות

מהפכנית חרשה:

וביטאון מקורב

לערפאת פירסם

אותה.

הטרוריסט הוא אויב העם הפלסטיני... הוא פוגע בעניינינו... מנהיגות שאינה מסוגלת לכפות מדיניות נגר הטרוריים, או לפחות להסתייג באופן מוחלט ממעשי-טרור, לא תוביל את העם הפלסטיני להגררה עצמית.

אין חרש בתיוה זו, בייחוד כשהיא מושמעת כפי יהודי. אולם היה חידוש בצורה שבה פירסם הד"ר ג'רום סיגל את הדברים: ביומון המיזרח-ירושלמי

דבר הנוגע מסיבות נופיות ונפי שיוח כאחת. כיוונית: פטיכה — נפש. סומה — נוף.

אל-פנוד, הנחשב כמבטא ריעות הורם המרכזי באש"ף.

דרכון והימנון. סיגל, חבר המר-כו לפילוסופיה ולענייני-צבור באוני ברטיטה של מארילנד בארצות-הברית, זכה השבוע בעידוד נוסף. דבריו פורו סמו בעיתון היוקרתי וושינגטון פוסט.

העיתון המיזרח-ירושלמי פירסם את הדברים, מפני שלא באו מפי שונאי אש"ף. להיפך: סיגל הוא חבר הוועד היהודי למען שלום ישראל-פלסטיני בווינגטון, המקורב למועצה הישרא-לית למען שלום ישראל-פלסטיני. הוא נפגש עם יאסר ערפאת ותומך בתוקף במשאומתן עם אש"ף ובפיתרון של "שתי מדינות" (מדינה פלסטינית לצד מדינת-ישראל).

סיגל עורר תשומת-לב מפני שהציע לאש"ף מדיניות חרשה לגמרי. בין הש-אר:

● להכריז לאלתר על קיומה של מדינה פלסטינית בגדה המערבית וברי צועת-עזה, ולבקש את הכרת האומות בה.

● לבטל את קיום אש"ף, ולהקים במקומו ממשלה זמנית למדינה החר-שה.

● להחליף את האמנה הפלסטינית בחוקה חרשה, שתקבע כי מדינת-פלס-טין נמצאת במצב של שלום עם מדי-נת-ישראל, ולא תחויב בצבא.

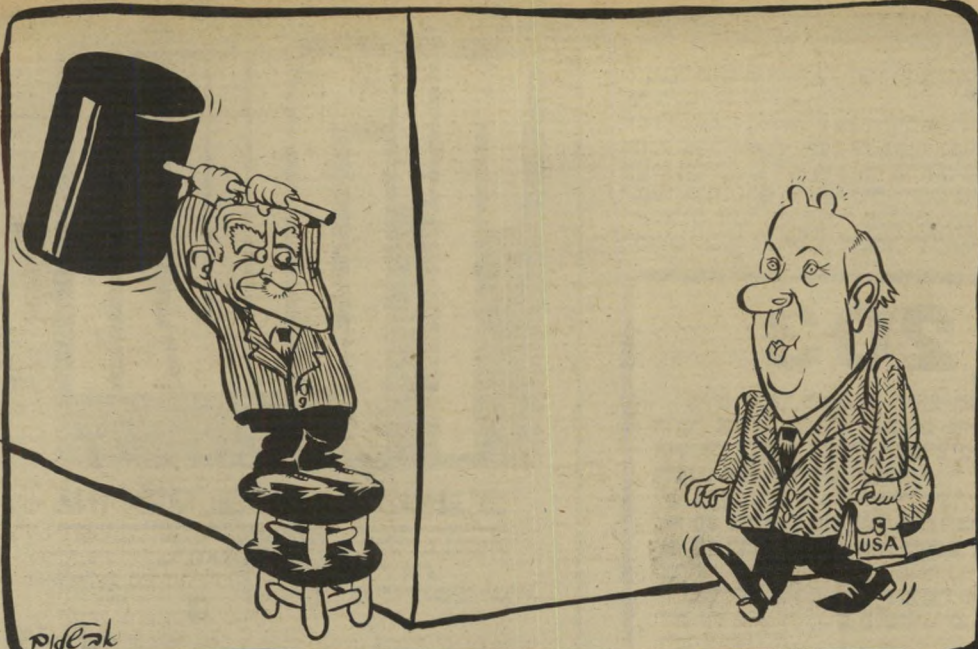
● להציע חילופי שגרירים ומשא-ומתן ישיר עם ישראל על הגבולות ועל נסיגת הצבא (הישראלי).

● לפתוח במאמצים דיפלומטיים

ובכלכליים ובפעולות-מחאה כדי להמ-ריץ את הנסיגה הישראלית, אם ישראל תסרב לשאת ולתת.
● להנפיק מייד דרכונים פלסטי-ניים לכל הורשים בכך.
● לקבוע הימנון לאומי פלסטיני, שיבטא את השאיפה לשלום.
● להתעלם לפי שעה מקיומם של החיילים הישראליים, ולאסור כל פעו-רה קטלנית נגדם.

עוד פעם

● לקיים בחשאי בחירות מקומיות.
● להנפיק מטבע פלסטיני, בעזרת המדינות הערביות.
● לגל האשפה. סיגל טוען כי מדי-ניות זו תסלק מן הבימה מושגים מיר-שנים, כגון ההחלטה 242, ועידה בינל-אומית, האמנה הפלסטינית, טרוריוזם, מישלחות משותפות ותוכנית-שלום של מעצמות-העל. במקום כל אלה יקם העם הפלסטיני עצמו את גורלו בידיו.

שילטונות הכיבוש עומדים לספק לאינתיפאדה גיבורה לאומית האשה מכפר ביתא

התקוממות עממית וקוקה לניבור. הניבור צריך להיות אדם שבא מתוך העם, המסמל את מל בגורלו את גורל העם המדוכא כולו, המסמל את הברוטאליות ואי-הצדק של הכיבוש, המעורר בסבי-לותו אהדה והודות בקרב המדוכאים, בקרב הניבור המדכא ובעולם כולו.

למילחמת-השיחרור העברית נמצא ניבור קולקטיבי האוניה אקסודוס.

למילחמת-השיחרור האלג'ירית נמצאה גיבורה בדמותה של ג'מילה בופאשה, חברת-מחתרת שנלכדה בידי הצרפתים, שעונתה קשות — גם כיום.

כאשר המתנחלים נכנסו לכפר ביתא, הרימה מונירה אבן והמסירה אותה במתנחל שחרג את אחיה ונצע את בעלה, המתנחל, שירה לכל עבר, חומם על-ידי האבן וירה בלי אכזחה. כך פגע בנע"רה-המתנחלת, תירצה בן-מורת, שנחרגה במקום. הפרקליטות הצבאית התכוננה להאשים את מונירה ברצח, על כי האבן שלה נרמה למתנחל לחרוג את הנערה.

הנשק הסודי. האישים הזה הוא בה מיפלגותי, והחינוך המסתורי באחוריו הוא פה מעוות, עדי כי עצם העלאתו חוללה סערה בלב רבים. השבוע נסוגה הפרקליטות והודיעה שהיא תאשים את האשה באישום פחות חמור. אך גם זה מהווה עוול משווע.

אם אכן תועמד האשה לדין, היא תחמוך בן-דנע לגיבורה עולמית. היא תסמל בעיני רבים את גורל העם הפלסטיני, המוכה וחסר-הישע, המתקומם והנאח לחרות. היא תחמוך מוקד להפגנות סוערות של בעלי-המצפון בישראל עצמה, תלחיב את המוני העם הפלסטיני ותמשוך את כלי-התיקשות בעולם כולו. שמה יהפוך שם-דבר.

הרעיון של העמדת האשה לדין מסמל עוד משוה: הטיפשות התהומית של כל שילטון-כיבוש, שהיא הנשק הסודי של כל התקוממות עממית. מבחינה זו אין קצין-הכיבוש הישראלי שונה מעמיתו, קציני-הכיבוש הצרפתי והבריטי בשעות.

יתכן כי מונירה צלחה דאוד, היושבת עתה בכלא, תשרת את עמה יותר מכל הפידיאון החמושים וילדי-האינתיפאדה.

מונירה בבית-המישפט גם עוול, גם סימפום

מיפלגות רודפי הגימיק כל אחד רוצה להיות ח"כ. איש אינו רוצה לעבוד בכנסת. בעיני הציבור זהו מחזה היתולי.

בעיני הציבור, זהו מחזה מביש. וגם קצת מצחיק.

עיתונאים ושררנים טיפלו בו ברוח מבורחת. גיבוריו נראו כמוקיונים. אולם זה היה צריך להיות אחד התהי-ליכים החשובים והרציניים ביותר של הדמוקרטיה הישראלית: הרכבת רשרי-מות-המועמדים של המיפלגות לכנסת.

ובראש וראשונה: רשימת המיפלגה הג-דולה ביותר, מיפלגת-העבודה.

לא סחורה. מדוע זה נראה מצ-חיק?

המועמדים עצמם תרמו לרושם זה. איש מהם לא התיימר לייצג מסר חרש. איש מהם אינו איש-אמונה, הנאבק כי כל כוחו כדי לשנות את פני המיפלגה והמדינה.

מסר חרש אינו סחורה בשוק הזה. נראה שאין לו ביקוש, כי אחרת היו המועמדים מעמידים לפחות פנים כאי-לו הם דוגלים במשהו, שהם רבקים באי-מונה כלשהי בעניינים לאומיים או חבי-רתיים.

תחת זאת מיהרו כמעט כל המועמדי-דים לא משרד-פירסום ויצרני-תד-מית. מילת-המפתח במערכה היא "גי-מיק". לא במיקרה זוהי מילת-סלאנג אמריקאית, שאיש אינו יודע את מקור-רה.

מי שזוקק לגימיק מעיד על עצמו שאין לו מה לאמר. מי שזוקק לפירסוד-מאי מעיד על עצמו שאין לו סחורה אותנטית משלו. מי שזוקק לייצור "תדמית", מעיד על עצמו שאין לו דמות.

ואכן, על פי מה שהוצג לציבור בש-בועות האחרונים, זוהי חבורה די עגרי-מה. איש מהם לא נחרת בוחרון. איש מהם אינו אישיות שניתן לאמר עליה: הנה המנהיג הבא של המיפלגה, ולוא גם בעוד חמש, 10 או 20 שנה.

אין מסר. תופעה זו מעידה על מצבה של מיפלגת-העבודה יותר מכל אחרת.

וזוהי מיפלגה שבגישתה הכלכלית-החברתית אינה שונה מן הליכוד. קל היה לה לחבר תוכנית כלכלית בשות-פות עם הליכוד, ולבצע אותה ביחד עם שר-אוצר מטעם הליכוד. חילוקי-הדרי-עות נגעו רק לחלוקת השלל בין המיפ-עלים, שבהם שולטת המיפלגה (הקיי-בוצים, המושבים, קופת-החולים, מיפעי-לי חברת-העובדים) ובין המיפעלים ש-הליכוד רוצה ביקרם.

מבחינה לאומית ההברל בין שני (החשך בעמוד 8) העולם הזה 2647